

12.5.2022

Valtiovarainministeriölle
kirjaamo.vm@gov.fi
minna.upola@gov.fi

Viite / Diaarinumero
VM070:00/2020
VN/11141/2020
VH/3388/00.04.05/2021

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi taloudellista työnantajaa koskevaksi lainsäädännöksi

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Verohallinnolta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi taloudellista työnantajaa koskevaksi lainsäädännöksi.

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi tuloverolakiä (1535/1992, lausunnossa TVL), verotusmenettelystä annettua lakia (1558/1995, lausunnossa VML), rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettua lakia (627/1978, lausunnossa lähdeverolaki), ennakoperintälakia (1118/1996, lausunnossa EPL) ja tulotietojärjestelmästä annettua lakia (53/2018). Esityksen mukaan tuloverolakiin lisättäisiin uusi säännös taloudellisesta työnantajasta. Taloudellisella työnantajalla tarkoitetaan työn teettäjää, jolle ulkomaisen työnantajan palveluksessa oleva työntekijä työskentelee vuokrattuna tai muutoin käyttöön luovutettuna siten, että työsuoritusta on pidettävä erottamattomana osana työn teettäjän Suomessa harjoittamaa toimintaa työn teettäjän työnjohdon ja valvonnan alaisuudessa. Lisäksi säädettäisiin ulkomaisesta työnantajasta, jolla tarkoitetaan rajoitetusti verovelvollista henkilöä tai yhteisöä sekä ulkomaista yhteisöä, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa, sekä muuta ulkomaista oikeushenkilöä.

Lausunto Verohallinto on antanut valtiovarainministeriölle lausuntonsa 13.8.2021 ensimmäisestä luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi tuloverolain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta taloudellisen työnantajan käsitteen käyttöönottamiseksi.

Verohallinto pitää esitystä edelleen kannatettavana ja toteaa, että lait edistäisivät niille asetettuja tavoitteita. Taloudellisen työnantajakäsitteen käyttö on jo vuosia ollut tavanomaista useissa OECD-maissa. Käsitettä sovelletaan laajasti myös Euroopassa ja se on otettu käyttöön muissa Pohjoismaissa, viimeisimpänä Ruotsissa. Tästäkin syystä on hyvä, että Suomi seuraa lainsäädännössään kansainvälistä kehitystä ja varmistaa verotulojen kertymisen Suomeen silloin, kun työ tosiasiallisesti tehdään suomalaisen työn teettäjän hyväksi.

Uusien säännösten myötä Suomi verottaisi jatkossa myös tilanteita, joissa ulkomaista työvoimaa luovutetaan taloudellisena työnantajana pidettävälle työn teettäjälle. Määritelmä kattaa sekä vuokratyöntekijät että esimerkiksi konsernin sisäiset tilanteet. Vuokratyöntekijöitä verotettaisiin Suomessa riippumatta siitä, mistä valtiosta he tulevat. Taloudellisen työnantajan käsitteen sisällyttämisen tavoitteena on parantaa kotimaisen ja ulkomaisen työvoiman välistä kilpailutasapainoa, koska Suomessa tehtävästä työstä maksettaisiin nykyistä useammassa tilanteissa veroa Suomen verojärjestelmän mukaisesti.

Työnantajan määrittelemistä taloudellisilla tekijöillä voidaan perustella myös siten, että yleensä työntekijän työpanos hyödyttää sen yrityksen liiketoimintaa, joka esimerkiksi konsernitilanteissa ottaa vastattavakseen työntekijän palkanmaksuvelvoitteen. Työntekijän voitaisiin katsoa työskentelevän sen yrityksen hyväksi ja lukuun, joka saa hyödyn työntekijän työpanoksesta, jolloin työpanoksen hyväkseen saanutta yritystä voidaan perustellusti pitää työntekijän työnantajana.

Yleisesti verovelvollisten osalta käsitteen käyttöönotto merkitsisi sitä, että verosopimuksia tulkittaessa niin sanottu mekaanikkosääntö ei jatkossa rajoittaisi Suomen verotusoikeutta taloudellisen työnantajan tilanteissa.

Aiempaan esitysluonnokseen verrattuna esitykseen on tehty muutos, jonka nojalla lyhytaikaisesta työskentelystä saatu palkkatulo olisi rajoitetusti verovelvolliselle verovapaata silloin, kun kyse on etu yhteydessä olevalle taloudelliselle työnantajalle tehdystä työstä.

Verohallinto painottaa, että todellisten verovaikutusten saavuttamiseksi sillä on oltava mahdollisuus valvoa ja varmistaa verotukseen liittyvien ilmoitettavien tietojen kattavuus, oikeellisuus ja ajantasaisuus. Tätä tukee työnantajan käsitteen kattava ja selkeä määrittely. Tällaisen taloudellisen työnantajakäsitteen käyttöönotto laajentaa ja selkeyttää ulkomaisen työnantajan tiedonantovelvollisuutta sekä parantaa Verohallinnon tiedonsaantioikeuksia erityisesti rajoitetusti verovelvollisten työntekijöiden osalta.

Verohallinto kiinnittää lisäksi huomiota alla ilmeneviin esityksen kohtiin sekä esittää niihin muutos- ja tarkennusehdotuksiansa.

1 Työskentely etu yhteydessä olevalle taloudelliselle työnantajalle

1.1 Lyhytaikaisen työskentelyn verovapaudesta

Esitysluonnoksessa ehdotetaan lisättäväksi uusi TVL 92 e §, jossa säädettäisiin lyhytaikaisesta työskentelystä saadun palkkatulon verovapaudesta, jonka rajoitetusti verovelvollinen on saanut työskentelystä etu yhteydessä olevalle taloudelliselle työnantajalle. Rajoitetusti verovelvollisen 8 b §:ssä tarkoitettulle ja ulkomaiseen työnantajaan VML 31 §:n 4 momentissa tarkoitettulla tavalla etu yhteydessä olevalle taloudelliselle työnantajalle työskentelystä saama palkkatulo ei olisi veronalaista tuloa, mikäli mainittu työskentely Suomessa kestäisi yhtäjaksoisesti enintään 15 päivää sekä yhteensä enintään 45 päivää kalenterivuodessa. Käytännössä verovapaus koskisi ulkomaisen työntekijän työskentelyä konsernitilanteissa Suomessa taloudellisena työntekijänä pidettävälle suomalaiselle konserniyhtiölle. Yleisesti verovelvollisen taloudelliselle työnantajalle tekemästä työstä saama palkka olisi veronalaista ensimmäisestä työpäivästä lähtien myös konsernitilanteissa.

Säännöksen yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan (s. 61) edellä mainittuja päivien lukumäärärajoja sovellettaisiin siten, että työskentelyn ylittäessä säännöksessä tarkoitettun 15 päivän aikarajan, palkka olisi veronalaista työskentelyn alusta saakka. Jos taas Suomessa työskentely koostuisi useista alle 15 päivän mittaisista ajanjaksoista, palkka olisi veronalaista vasta sen työskentelyjakson alusta, jonka aikana 45 päivää ylittyy. Säännöksen sanamuoto sellaisenaan ei tue perusteluissa esitettyä tulkintaa, vaan sanamuodosta saa käsityksen, jonka mukaan molempia aikarajoja sovellettaisiin samalla tavalla. **Verohallinto ehdottaa tarkennettavaksi suoraan säännökseen, jos edellä mainittuja päivämäärärajoja on tarkoitus tulkita perusteluissa mainitulla tavalla.**

Verohallinto
Esikunta- ja oikeusyksikkö
Vääksyntie 4
Helsinki

www.vero.fi
puh. 029 512 000

Verohallinto toteaa, että ehdotettu tapa, jossa rajoitetusti verovelvollisen lyhytaikaisista alle 15 työpäivän jaksoista koostuvasta työskentelystä saatu palkka olisi veronalaista vasta sen työskentelyjakson alusta, jonka aikana 45 päivää ylittyy, ei vastaa tavanomaisesti verolainsäädännössä omaksuttua laskentatapaa. Tietyn rajan ylittäminen johtaa tyypillisesti siihen, että koko palkka on veronalaista työskentelyn alusta saakka. Esimerkkinä tästä voidaan mainita verosopimusten mekaanikosääntö, jonka mukaisesti 183 päivän ylittyminen johtaa siihen, että palkkaa verotetaan Suomessa työskentelyn alusta saakka. Esitetyn säännöksen tarkoituksena ei Verohallinnon käsityksen mukaan tulisi olla se, että tietty osa palkasta säädettäisiin verovapaaksi myös pidempiaikaisten työskentelyjaksojen tilanteissa, vaan tarkoituksena tulisi olla nimenomaan huojentaa palkkatulon verotusta silloin, kun työskentely Suomessa on hyvin lyhytaikaista ja jää alle säännöksessä mainittujen aikarajojen. **Verohallinto ehdottaa, että työskentelyn ylittäessä 45 päivää, palkka olisi veronalaista työskentelyn alusta saakka.**

Päivien lukumääräraja koskevan säännöksen sanamuodon mukaan on mahdollista, että osa henkilön kalenterivuoden aikana tekemistä työskentelyjaksoista on sellaisia, joihin verovapautta ei voida soveltaa ja osa sellaisia, jotka säännöksen mukaan olisivat verovapaita.

Esimerkki: Henkilö A on työskennellyt Suomessa taloudelliselle työnantajalle 5 päivää tammikuussa. Tämän jälkeen hän tulee uudelleen työskentelemään Suomeen kesäkuussa siten, että hän tekee Suomessa yhtäjaksoisesti 20 työpäivää. Tämän jälkeen hän palaa kotimaahansa, mutta tulee Suomeen vielä yhdeksi 5 päivän jaksoksi lokakuussa.

Ehdotetun säännöksen sanamuoto johtaisi siihen, että A:n tammikuussa 5 päivältä saama palkka olisi Suomessa verovapaata. Kesäkuussa alkavasta 20 päivän työskentelystä saatu palkka sen sijaan olisi veronalaista, koska se ylittää 15 päivän yhtäjaksoisen työskentelyn rajan. Kolmas jakso, 5 työpäivää lokakuussa, olisi jälleen verovapaa, koska 45 päivää kalenterivuodessa ei ylity.

Esitysluonnoksen perusteella jää epäselväksi, onko esimerkissä kuvattu lopputulos säännöksen tarkoituksena, ja ellei ole, miten vaihtelevia alle ja yli 15 päivän työskentelyjaksoja otetaan huomioon. Lisäksi jää epäselväksi, onko tarkoituksena se, että henkilöllä voi olla kalenterivuoden aikana useita työskentelyjaksoja, joista osa johtaa veronmaksuvelvollisuuteen Suomessa ja osa ei. Vai onko tarkoituksena se, että keran tapahtuva päivien lukumäärärajan ylittyminen johtaa sen kalenterivuoden työskentelyjaksojen veronalaisuuteen? **Verohallinto ehdottaa selvennettäväksi perusteluita edellä mainituilta kohdin.**

Esitysluonnoksessa ei ole otettu kantaa siihen, miten päivien lukumäärärajoja sovelletaan silloin, kun työntekijän taloudellinen työnantaja vaihtuu kesken vuotta. Epäselväksi jää lisäksi, lasketaanko 15 ja 45 päivän ylittyminen työnantajakohteisesti vai onko kyse verovelvolliskohtaisesta aikarajasta. Jos kyse on työnantajakohteisestä aikarajasta, voi joissain tilanteissa tosiasiaa syntyä melko pitkiäkin työskentelyjaksoja ilman, että niiden perusteella saatu palkka on Suomessa veronalaista. **Verohallinto ehdottaa täsmennettäväksi perusteluita edellä mainituilta kohdin.**

Verohallinto katsoo, että 15 ja 45 päivän aikarajojen ulottaminen ainoastaan konsernitilanteisiin on sinänsä perusteltua, koska nykyistä vuokratyöntekijöitä koskevaa verotuskäytäntöä, jossa he maksavat veroa Suomeen heti ensimmäisestä työpäivästä alkaen, ei haluta muuttaa. On kuitenkin huomattava, että säännöksen tarkoituksena

ei voi olla se, että tavanomaiset vuokratyötilanteet voisi keinotekoisesti järjestää konsernitilanteiksi ja hyödyntää 45 päivän aikarajaa esimerkiksi työntekijöitä kierrättämällä.

1.2 Ilmoitusvelvollisuudesta

Nykyisen vuokratyösäännöksen TVL 10 §:n 4 c kohdan soveltamisalaan kuuluvat tilanteet ilmoitetaan tulorekisteriin silloin, kun kansainvälinen sopimus ei estä perimästä veroa. Nyt säännöksen laajentuessa veron periminen voi estyä myös TVL 92 e §:n soveltamisen vuoksi, kun työskentely Suomessa on hyvin lyhytaikaista. Esitysluonnoksessa ei todeta erikseen mitään siitä, onko työskentelystä annettava säännöksessä tarkoitetut ilmoitukset myös siinä tapauksessa, että palkka on Suomessa verovapaata päivien lukumäärärajan alittumisen vuoksi. Jos tarkoituksena on ilmoitusvelvollisuuden näkökulmasta se, että ainoastaan ne tilanteet, joissa syntyy velvollisuus maksaa veroa Suomeen ilmoitetaan, olisi se hyvä tarkentaa esitykseen. Verohallinnon näkemyksen mukaan riittävää olisi se, että ilmoitusvelvollisuus koskee tilanteita, joissa palkan perusteella syntyy veronmaksuvelvollisuus Suomeen, eikä TVL 92 e § estä veron perimistä.

Jos säännöstä sovellettaisiin edellä esitetyllä tavalla siten, että palkka olisi päivien lukumäärärajojen ylittyessä veronalaista työskentelyn alusta saakka, tulee pohdittavaksi myös se, missä vaiheessa tämän aikarajan ylittävä työskentely tulee raportoida säännöksessä ehdotetun mukaisesti. Perusteltuna lähestymistapana voitaisiin Verohallinnon käsityksen mukaan pitää sitä, että ilmoitusvelvollisuudet syntyvät vasta 45 päivän ylittyessä, mutta siten, että tällöin on ilmoitettava takautuvasti myös aiemmat työskentelyjaksot ja niistä maksettu palkka. Koska päivien lukumääräraja on kalenterivuosi-kohtainen, tarkoittaisi tämä käytännössä sitä, että 45 päivän ylittyessä ilmoitettaisiin takautuvasti saman kalenterivuoden aikana aiemmin tehdyt työpäivät ja niistä saatu palkka. Toisaalta silloin, kun jo työskentelyn alkaessa on tiedossa, että lyhyistä työskentelyjaksoista koostuva työskentely tulee kestämaan yli 45 päivää kalenterivuoden aikana, ilmoitusvelvollisuus voisi alkaa heti työskentelyn alusta alkaen. Jos lopullisten säännösten nojalla tulorekisteriin tulee ilmoittaa takautuvasti tietoja työskentelyn alusta alkaen, tulee samalla arvioitavaksi, miten tulorekisteri-ilmoittamisen myöhästymismaksut määrätään näissä tilanteissa.

Esitysluonnoksessa todetaan, että päivien lukumäärärajoja laskettaessa huomioon otetaan tosiasialliset työpäivät. Lisäksi todetaan, että päivien laskenta katkeaa silloin, kun välillä työskennellään ulkomailla ja palataan sitten takaisin Suomeen. Esimerkiksi pelkkä viikonlopun vietto toisessa maassa ei katkaisisi yhtäjaksoisen työskentelyn laskemista. Esityksessä ei oteta erikseen kantaa siihen, miten päiviä lasketaan tilanteissa, jossa Suomessa on vietetty osittainen päivä. **Esitykseen olisi Verohallinnon näkemyksen mukaan tarpeen tarkentaa, että työpäivien yhtäjaksoisuuden katsotaan katkeavan ainoastaan silloin, kun toisessa maassa on tehty kokonainen työpäivä.** Näin vältettäisiin tilanteet, joissa henkilö katsoo yhtäjaksoisuuden katkenneen esimerkiksi siten, että hän on työskennellyt Suomessa maanantaina aamupäivän, lentänyt sen jälkeen Ruotsiin ja jatkanut työpäiväänsä siellä maanantai-iltapäivän sekä tiistai-aamupäivän, minkä jälkeen hän on jälleen palannut tiistai-iltapäiväksi Suomeen. **Verohallinto ehdottaa todettavaksi perusteluissa, että jos henkilö on esimerkiksi maanantaina työskennellyt Suomessa edes osapäivän, hänen tulee työskennellä ulkomailla vähintään koko tiistapäivä ja palata Suomeen työskentelemään aikaisintaan keskiviikoksi, jotta työpäivien yhtäjaksoisuuden katsotaan katkeavan.**

Verohallinto
Esikunta- ja oikeusyksikkö
Vääksyntie 4
Helsinki

www.vero.fi
puh. 029 512 000

Verovalvonnan näkökulmasta päivien lukumäärärajojen mukaan määräytyvä verovapaus saattaa aiheuttaa haasteita. Jos ilmoitusvelvollisuus koskee ainoastaan niitä työskentelyjaksoja, joista saatu palkka on Suomessa veronalaista, olisi hallituksen esityksessä hyvä todeta, että työnantajan on seurattava Suomessa työskentelypäivien määrää siten, että myös jälkikäte on todennettavissa, ovatko 15 päivän tai 45 päivän aikarajat ylittyneet.

2 Säännösviittaukset

Uusissa VML 15 a §:n ja tulotietojärjestelmästä annetun lain 6 §:n 10 ja 17 kohdassa todetaan ilmoittamisen osalta, että ulkomaisen työnantajan on annettava tiedot TVL 8 b §:n mukaiselle taloudelliselle työnantajalle työskentelevistä työntekijöistä. Nykyisissä säännöksissä sitä vastoin viitataan TVL 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitettuihin vuokratyöntekijöihin ja heidän saamaansa palkkaan. **Verohallinnon näkemyksen mukaan säännöksissä tulisi viitata myös TVL 10 §:n 4 c kohtaan**, koska TVL 8 b § olisi luonteeltaan määritelmäsäännös siitä, mitä taloudellisella työnantajalla tarkoitetaan, kun taas 10 §:n 4 c kohdassa säädetään Suomesta saaduksi tuloksi taloudelliselle työnantajalle tehdystä työstä saatu palkka.

Vastaavasti myös ehdotetussa uudessa VML 17 §:ssä viitataan ainoastaan TVL 8 b §:ään. Tässäkin säännöksessä viittaus olisi perusteltua lisätä kohdistumaan myös TVL 10 §:n 4 c kohtaan.

Esitysluonnoksen kohdassa 2.4.5.2 sivulla 21 todetaan, että "TVL:n 9 §:n muutos tuli voimaan 1.1. 2020. Muutoksen myötä ulkomaista yhteisöä, jonka tosiasiallinen johtopaikka sijaitsee Suomessa, pidetään yleisesti verovelvollisena". **Verohallinnon käsityksen mukaan kyseinen TVL 9 §:n muutos tuli voimaan kuitenkin 1.1.2021.**

3 Muita huomioita esityksen sisällöstä

Esitysluonnoksen luvussa 4.1.1.1 (5. kappale) ja luvussa 4.1.4.1 (4. kappale) todetaan, että yleisesti verovelvollinen voi hakea ennakonkantoa lähdeverolain 16 a §:n nojalla. Verohallinto toteaa, että lähdeverolakia sovelletaan ainoastaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamiseen. Yleisesti verovelvollisia ei myöskään koske lähdeverolain 16 a §:n 2 momentissa säädetty sanktio siitä, ettei työntekijä ole hakenut ennakkoveroa säännöksessä määritellyn aikarajan kuluessa. Yleisesti verovelvollisten ennakonkannosta säädetään EPL 23 §:ssä. Vastaavasti on säädetty jo nykyisten vuokratyöntekijöiden kohdalla. Yleisesti verovelvollisten kohdalla ei siten voida viitata lähdeverolain säännöksiin soveltamiseen. Rajoitetusti verovelvollisen kohdalla taas viittauksen tulisi kohdistua vain lähdeverolain 16 a §:ään, koska rajoitetusti verovelvollisen ennakkoveron hakeminen määräytyy ko. säännöksen nojalla.

Luvussa 4.1.4.1 (3. ja 4. kappale) todetaan seuraavasti:

Mikäli taloudelliselle työnantajalle työskentelevän rajoitetusti verovelvollisen työntekijän ulkomainen työnantaja ei ole hakeutunut työnantajarekisteriin eikä sillä ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa eikä tosiasiallista johtopaikkaa, rajoitetusti verovelvollinen työntekijä voi hakea ennakonkantoa lähdeverolain 16 a §:n ja EPL:n 23 §:n mukaisesti

Vastaavasti mikäli taloudelliselle työnantajalle työskentelevän yleisesti verovelvollisen työntekijän ulkomainen työnantaja ei ole hakeutunut työnantajarekisteriin eikä sillä ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa eikä tosiasiallista johtopaikkaa...

Esitysluonnoksen aiemmissa kohdissa on määritelty, että ulkomaisen yrityksen Suomessa olevaa kiinteää toimipaikkaa sekä tosiasiallisen johtopaikan vuoksi Suomessa yleisesti verovelvollista ulkomaista yritystä pidetään suomalaisena työnantajana. **Verohallinto ehdottaa, että edellä kirjoitetuista virkkeistä jätettäisiin tämän vuoksi kokonaan pois maininnat kiinteästä toimipaikasta ja tosiasiallisesta johtopaikasta**, koska tekstin on tarkoitus kertoa tilanteesta, jossa sovelletaan ulkomaista työnantajaa koskevia säännöksiä. Kiinteisiin toimipaikkoihin ja tosiasiallisiin johtopaikkoihin taas sovelletaan suomalaista työnantajaa koskevia säännöksiä.

Esityksessä ei ole ehdotettu muutosta VML 15 b §:n sanamuotoon. Kyseisessä säännöksessä puhutaan edelleen vuokratyönteestä, vaikka muussa verolainsäädännössä termiä vuokratyö ei enää käytetä. **Kyseisen säännöksen mahdollinen muutostarve olisi Verohallinnon käsityksen mukaan hyvä arvioida vielä ennen kuin esitys annetaan eduskunnalle.**

4 Verohallinnon työmäärän lisääntyminen ja toteutuksen aikataulu

Verohallinto toteaa, että taloudellisen työnantajan käsitteen käyttöönotto tulee lisäämään Verohallinnon työmäärää, kuten esityksessä todetaan ja kuten Verohallinto on myös aiemmin antamassaan lausunnossa todennut. Koska tarkoituksena on laajentaa VML 17 §:n 7 momentin mukaiset velvoitteet koskemaan kaikkia taloudellisen työnantajan soveltamistilanteita, lakimuutos tulee lisäämään ilmoituksia Suomeen antavien työnantajien määrää ja ennakkoveroja hakevien työntekijöiden määrää. Nämä taas lisäävät valvottavien ilmoitusten määrää verrattuna nykyisen vuokratyösäännöksen soveltamisalan mukaiseen tilanteeseen. Riittävät resurssit on kohdennettava myös valvontaan, jotta säännöksen oikea soveltaminen voidaan varmistaa.

Uusien säännösten ehdotetaan tulevan voimaan 1.1.2023 ja sovellettavan ensimmäistä kertaa vuodelta 2023 toimitettavassa verotuksessa. Tämänhetkisen valtiovarainministeriön hankesivuston tiedon mukaan hallituksen esitys on tarkoitus antaa eduskunnalle 13.6.2022 alkavalla viikolla 24. Lakimuutokset tulevat edellyttämään tulorekisteri-ilmoittamisen ja verotuksen järjestelmämuutoksia Verohallinnossa. Näiden muutosten tarpeen määrittelee viime kädessä lainsäädännön lopullinen sisältö. Tästäkin näkökulmasta olisi tärkeää, että esitys saataisiin eduskunnan käsittelyyn mahdollisimman pian ja laki vahvistettua hyvissä ajoin ennen sen voimaantuloa, järjestelmämuutosten toteuttamiseksi mieluiten viimeistään lokakuun loppuun 2022 mennessä. Lakimuutosten lopullinen sisältö tulisi joka tapauksessa olla Verohallinnolla tiedossa viimeistään 11.11.2022, ja silloinkin esitysluonnoksesta mahdollisesti muutuvien säännösten toteuttaminen olisi haastavaa.

Pääjohtaja

Markku Heikura

Ylitarkastaja

Markus Kautto

Seuraavat dokumentit on allekirjoitettu torstai 12. toukokuuta 2022

Valtiovarainministeriön lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi tuloverolain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta taloudellisen työnantajan käsitteen käyttöönottamiseksi.pdf

(327022 byte)

SHA-512: 11df833403e5089421542fa78dd2b5d8ade73

4fb0112ae1f4ddcc0bd30c211f367d0066b8c8476f991f

9e0ea4bfd4c5d3208e2e44627a92fe7298ddb839db2f5

Allekirjoitukset

12.5.2022 11.39.47 (CET)

Heikura Markku

markku.heikura@vero.fi

Allekirjoitettu pika-allekirjoituksella

12.5.2022 10.20.41 (CET)

Kautto Markus

markus.kautto@vero.fi

Allekirjoitettu pika-allekirjoituksella

Tämä dokumentti on allekirjoitettu Assently-palvelulla. Sähköisesti tunnistetun allekirjoituksen katsotaan olevan sähköisesti varmennettu. Suomen laki vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista 1/9/2009 määrittää, että sähköinen allekirjoitus on yhtä pätevä kuin perinteinen fyysinen allekirjoitus.

Assently AB, Org Nr 556828-8442

Assently AB | Hölländargatan 20, 111 60 Tukholma Tämän asiakirjan eheys voidaan todentaa osoitteessa <https://esign.posti.com/case/verify>

Valtiovarainministeriön lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi tuloverolain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta taloudellisen työnantajan käsitteen käyttöönottamiseksi / 510415f3-34df-4724-bb28-77f6de585480SHA512:

11df833403e5089421542fa78dd2b5d8ade734fb0112ae1f4ddcc0bd30c211f367d0066b8c8476f991f9e0ea4bfd4c5d3208e2e44627a92fe7298ddb839db2f5